

A R G U M E N T U M
ΑΝΙΣ ΤΟΥ ΙΑΝΙΑ ΣΥΝΙΦΟΤΞΙΠΑ
ΑΚΡΟΣΤΙΧΕΣ.

Arat olim Athenis seruiens populo Cleon,
Quem Agoracritus quidam, & equites agunt reum.
Vi causa utrinque est dicta, vincitur Cleon.
Igitur in escando ut rursum captet senem:
Teclē alter inspicere arcuam secum iubet.
Eaplenas furti inuenta Cleonem deprimit,
Summāq; rerum mox potitur Agoracritus.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ

τραγωδία.

P E R S O N A E D R A-

matis.

Δημοσθένης.

Νικίας.

Αγορακρίτος ὁ καὶ Αλλαπόλις,

Κλέων.

Χορὸς ἴπτωσιν.

Δῆμος.

Demosthenes.

Nicias.

Agoracritus, qui Allantopola,

Cleo, urbis prætor.

Chorus Equitum.

Populus Atticus.

Εἰδέσσι τὰ πασχόντω δράματω, δε τις ἔξ αμοιβαίων περιστάποντα φέρεται. οἱ δὲ σίχοι εἰσὶν ιαμβικοὶ τείμετοι ἀκατάληπτοι ἵνατε ἐνενήκοντα θέεις. ὃν τελευταῖς ηὐ ποικίλως πως ηὐ Σφῶς ἡνιγμάτω. μὴ οὐκέτ' ιαμβολεὺς θητοί, τουτέσι δικτυλικοὶ ἔξαμετεοι πέντε. ἔξης δὲ πάλιν εἰ εἰδέσσι ιαμβικοὶ ὄμοιοι μ. εἰ διδέσσι δὲ θύμην σίχοι τερχαῖμοι πετεάμετεοι κατεληπτικοὶ πέντε. ὃν τελευταῖς ἀλλ' ἀμείου ηὐ δίωκε ηὐ τερψτελλάντες ποιοῦ. οὐδὲ θεῖς διδέσσεοι θεράγαρφος. οὐδὲ δὲ τῷ πέλει τὰ τελευταῖς σίχους κορεσούσις.